

male Erhvervsliv. Om Omfanget af denne Gruppe unge, som Ungdomslejrene i særlig Grad har taget sig af, er det derimod ikke muligt at udtale sig.

Medens Arbejdsløsheden blandt de fagorganiserede unge saaledes i de nærmeste Aar maa forventes i særlig Grad at koncentrere sig om Vintermaanederne og om den begrænsede Gruppe af unge, der har særlige Vanskeligheder ved at indpasse sig i Arbejdslivet, maa man imidlertid indstille sig paa en noget ændret Situation i Løbet af nogle Aar.

For det første maa man gøre sig klart, at der efter den nuværende Retableringskonjunktur kan komme en ny økonomisk Krise med deraf følgende Beskæftigelsesnedgang, som ikke vil undlade at paavirke de unges Arbejdsmuligheder. Man kan ikke se bort fra den Mulighed, at den nuværende Knapthed paa ung Arbejdskraft bevirker, at Arbejdsgiverne gaar over til at anvende ældre Arbejdskraft som Erstatning, og i Tilfælde af en økonomisk Krise med deraf følgende Fald i Beskæftigelsen er det ikke sikkert, at det vil være muligt for de unge at erobre det tabte Erhvervsomraade i Arbejdslivet tilbage.

For det andet fremgaar det af den tidligere anførte Oversigt over den mandlige Befolknings Aldersfordeling indtil 1961, at der i sidste Halvdel af 1950'erne kan forudses en Stigning i Antallet af unge, som skal ud i Erhvervslivet. Denne Udvikling kan bevirke en Stigning i Ungdomsarbejdsløsheden, dersom der ikke foretages særlige Foranstaltninger.

Der er derfor Grund til at gøre opmærksom paa, at naar der for Tiden ikke eksisterer noget Arbejdsløshedsproblem for de unge, skyldes dette en Række Faktorer, der har virket særlig gunstigt paa de unges Arbejdsmuligheder. Denne gunstige Udvikling kan ikke paaregnes er ville fortsætte i ubegrænset Tid.

III. Ungdomskommissionens Indstilling vedrørende den fremtidige Lovgivning og Administration.

Kommissionen skal som sin Opfattelse udtale, at den tillægger den Arbejdsuddannelse tilligemed den almindennende Undervisning for de *ufaglærte*, der finder Sted paa *Ungdomslejrene*, den allerstørste Betydning, idet denne Dygtiggørelse i en Arbejdsløshedsperiode vil komme de unge til Gode senere i Livet; Uddannelsen paa Lejrene danner derhos efter Kommissionens Opfattelse et naturligt Led i den Undervisning, der findes for de uaglærte, med paa den ene Side Ungdomsskolen for de 14—18aarige og paa den anden Side den arbejdstekniske Skole for de noget ældre, uden at gribe ind i disse 2 Skoleformers Omraade. Kommissionen maa derfor anse det for meget ønskeligt, at det Apparat, den gennem Loven om Ungdomslejre er tilvejebragt, opretholdes.

Hvad særligt angaar *Ungdomslejre for Kvinder*, hvor man, som foran nævnt, har tilstræbt at give Deltagerne en huslig Uddannelse, skal man bemærke, at Arbejdet paa Lejrene, efter hvad der er oplyst over for Kommissionen, i mange Tilfælde ikke har været paaskønnet af de unge Kvinder, og man skal derfor henstille, at Administrationen søger Forhandling med Kvindeorganisationerne om Muligheden for i et vist Omfang at oprette en Lejr for Kvinder, hvor der kan gives de unge arbejdsløse anden Uddannelse end den huslige.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, *i hvilket Omfang man bør opretholde de bestaaende Ungdomslejre* og det dertil knyttede Personale, er det under Hensyn til Uvisheden om Størrelsen af den fremtidige Ungdomsarbejdsløshed meget vanskeligt at udtale sig herom. Det er imidlertid Kommissionens Hovedsynspunkt, at der i de førstkommende Aar vil være Behov for et begrænset Antal Pladser paa Ungdomslejrene, som dels kan optage de unge, der har særlige Tilpasningsvanskeligheder paa Arbejdsmarkedet, og som dels